ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Bursíková

ZLATÝ MÁJ.

J. V. Sládek.

Zlatý máj se zastkvěl v kraji,
zlatý máj, ó zlatý máj!
Luka pestře prokvétají,
zelenají se luh i háj;
bory sumí, potok hučí,
na květinách včely bzučí,
slunko svítí v jeden jas —
zlatý máj se vrátil zas!

Slunko svítí, v nebi siném
není mráčku v šíř ni v dál,
jak pod modrým baldachynem
skřivánek se rozzpíval;
výš a výše letí stále,
zvoní teď jak zvonky malé
a jak fléten táblý hlas
jeho zpěv k nám zvučí zas.

Máji, máji, zlatý máji,
což pak ty jsi princ' nám?
Vroucím květ a ptactvo háji,
vlaštovky dal's chaloupkám;
jabloň oděl's bílým šatem,
pošek stříbrem, luka zlatem,
trávu dal jsi kravičkám; —
co jsi, máji, přines' nám?

Máji, krásný zlatý máji,
buďes tu jen krátký čas,
po tobě si zastýskají;
bude smutno, teskno všady
zlatý máji, pro nás tady
kdys do smutných myšlének
neb úzkých jsi pomůcek!

* * *

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTÍŽENÉ KRAJANY.

Odevzdaná Č. N. S. částka	$31.77
Minule oznámeno	3.65
Paní Josefa Jílková, Mt. Erin, Petersburg, Va. ...	.10
Pan Jos. Dřeák za paní Vrbovou, Dodge, Neb.	.50
Paní Marie Nebudová, Denham, Minn.	.10
Paní Rosa Simková, Balantine, Mont.	.25
Pan "Nejmenovaný," Valley Junction, Wis.	.50
Pan Vác. Svare, Hartington, Nebraska	.25
Celkem na nově	$ 5.30

* * *

VÍCE UPŘÍMNOSTI.

Tak se zdá, že čím dále kráčíme stezkou života, tím více nabýváme zkušenosti a setkáváme se se zášhadami lidských povah, které nás často až ohromují, tak že rozum ustává státi nad jejich pochybném, neupřímném jednání.

Vezměme na prvém místě manžele, kteří si obapolně přísahali věrnost a lásku při spojení pouty manželskými, až na věky! — Všeli jsme přesvědčeni, že ohromné procento v manželství ruší tento posvátný slib a béře vše na lehkou váhu. A je mnoho těch, kteří rušt slib svůj a to mnozí již v krátké době, nebéřou tento veledůležitý úkol vážně!

Rovněž se objevuje tato neupřímnost mezi členy rodiny, kde hraje první úlohu politika a jeden před druhým skrývá nejen své myšlenky, ale též i své jednání a tím se jeden druhému odcizuje!

Je-li tato neupřímnost pěstována v kruzích rodinných, což pak tedy můžeme očekávati od kroužku společenských, aneb od tak předstíraného "jen na oko", přátelství? Často až žasneme nad jednáním některých lidiček, jak nedůstojně si počínají, a proč? Sprosté a podvodné jednání, dává vždy spatřovati vysvědčení, jak muži, tak i ženě a staví je do špatného světla před celou veřejností.

Jak blaze by bylo mezi námi, kdybychom byli více otevřenými, důvěrnými jeden vůči druhému, povzneslo by nás to, a byli bychom si bližšími! Jen trochu sebezapření a více upřímnosti jest tu nutná potřeba!

Velmi výtečná rada, která zaslouží, bychom ji vštěpovali v mysl našich dítek je:

Nedělejte si žádných zbytečných známostí. Tisíce mladých mužů a žen vyplývá dny svého života s lidmi, kteří nemohou jim nijak býti prospěšnými, spíše známost s nimi vede ku zkáze. Zbytečná známost je ta, jež povzbuzuje ku plýtvání časem a schopnostmi svými. Je-li osoba ta nevědomou, vzbuzuje v nás domýšlivost a činí nás spokojenými s našimi malými vědomostmi. Vždyť víme beztoho více nežli ta osoba, nač bychom se měli dále namáhat studováním? Zbytečná známost je známost s osobou lehkomyslnou, která nás ponouká jenom k vyvádění pošetilosti. Jinou cenu má přátelství osoby vážné, nad nás vzděláním a charakterem vynikající. Hovor s takovou bytostí vede ku přemýšlení, jest brusem, který ostří náš rozum. Osoba ta stojí před námi co živý vzor, ustavičně povzbuzující nás ku píli a věcnému snažení. Přátelství takové osoby je pokladem neocenitelným.

* * *

ZA PANÍ ANEŽKOU ŠINKULOVOU...

(Věrná přítelkyně.)

Vidím v rakvi paní spáti,
jak růži s přelomeným stonkem;
a slyším kol do kola lkáti,
vše zachváceno jedním bolem.

Ne dlouho tomu — zamý žert,
veselá s usměvavou tváří,
a nyní leží bezduchá...
smrt mnohý život zmaří.

A zmaří! neptá se, koho vzít,
béře dítky, ženy, starce,
na rychlo mnohdy musí odejít,
jak "Osud" cestu naznačí...

Však odesla's! a přec jsi nemněla dost' lidi si smrti přeje,
však divno je, že právě Ty
odesla's .. usměvavě..

A krásné Ti tam ustlali,
bílé růže Ti v ruce dali;
Jak nevěstu k oltáři
Te mrtvou uchystali.

A tiše vzduchem nesly se
známé písně tony,
Jsi mrtvá... neslyšíš vše!...
zde nevítají hřbitovní zvony.

A mrtvý obraz zůstane
Tvůj povždy v mysli mojí;
ach, smutno bude na světě,
když tací lidé z nej odcházejí.

Jaro přišlo jak z pohádky,
v zeleni plno zpěvu;
spi sladce! denně nechť zpívá
slavík Tobě v seru...

Až měsíc okem toulavým
zabloudí na hrob Tvůj,
jen ozáří, však nevzbudí
Tě v Tvém májovém snu...

* * *

Josie D. Florianová, Lucas, Kans. Vážená paní poradatelko! Již mne zde zase máte v celé slávě a nikoli anonymně, jak jsem vám slíbila. Vždyť mně mě dvě přítelkyně psaly, co prý tí do tě makovice vlezlo, ale schovej prý se treba za čerta, my tě vystrašíme. Musím vám milé druzky aspoň jednu tu moji přítelkyni představiti. Výše asi dva střevíce a tři krampy, tedy něco přes pět, tedy o něco vyšší mne. Spolu jsme každé nedělní pěkně odpoledne promenadovaly po silnici od Uhoště ku Přítovu držíce se kolem pasu, jako dva zamilovaní lidé. Jedenkráte jsem pravila mé přítelkyni: Poslouchej, Fando, ty's větší než li já, aspoň kdybys sobě vzala kalhoty a ostatní mužský mundur, vyhlíželo by to jako dva zamilovaní lidé, načež má přítelkyně odpoví, že prý se to může stát. A stalo se, nyní vám, milé druzky povím, jak slečna, kde působila moje přítelkyně, měla vmíceného ženicha bohatého, jak již u té smetánky bývá, ale ona milovala chudého hocha a za tím účelem chodila s Fandou zalévat na hřbitov, avšem že Fandu poslala před bránu na stráž a sama dlela uvnitř hřbitova se svým milencem. Milené druzky, láska se neptá po místě, ta kvete i na hřbitově, u hrobu drahých nám bytostí. Jednekráte slečna povídá: "Fanunko, vy víte, že ve vás skládám svou důvěru, ano nyní i na ději, slibte mně, že nic nevyzradíte, dám vám na hedvábné šaty za službu, již mně prokážete." Naše Fanda byla svolná a tu jí slečna praví: "Připravila jsem pro vás šaty po bratrovi, zítra jest neděle, já mám dostat za sousedku návštěvu toho protivy, vy přijdete, budete se po mně ptáti a já se tamhle schovám. Umluveno, vykonáno. Odpoledne jsme se s mojí Fandou promenádovaly na našem oblíbeném místě co mladí milenci, jen že se můj náprotník červenal při potkání někoho, mimo to mu chyběla cigareta a klobouk měl až na uších stažen a proto se hrozně potil, neb bylo ten den snad schválně teplo. Nastal ale večer a tu má přítelkyně: Pojď, půjdem na tu naši pouť a již jsme šly, jen že já strachy by Fanda ně co od toho fuňála neoblízla, ona však statečně, neboť se nebála. "Jen se o mě neboj," praví Fanda a vytáhla jakousi knutu, "já bych kluka zvalchovala, ostatně jsi tu ty a slečna, vy v pádu potřeby mně pomůžete." Schovány vyčkaly jsme příchodu slečnina ženicha a šly jsme započít své dílo. Já vstoupila do brány hřbitova a za 10 kroků za mnou náš 'samstr' Fanta, která zamíří ke mně a ptá se: "Neviděla jste sleenu Vlastu Š?" —Nikoli, dím já, ale snad nejste její nápadník? Tamto jest její ženich (on stál nedaleko a poslouchal znamenitě naši rozmluvu). — Pojďte sem, pane B. — a již to šlo. Nyní se představili ti dva soupeři a p. B. praví: Co to žvaníš, ty flousku, ty's nápadník sleény? Kolik pak je ti let? neutekl jsi včera panu učiteli ze školy? táhni, nebo tě přetáhnu a při tom pozvedl svoji hůlčičku. Naše Fanda ale vytáhla svou knutu a dí: Ty fuňáre, jen hleď, a jsi venku, já ti vezmu míru, že ti zajde chuť na moji holku.' A neli jste viděti, jak přítel protivy upaloval a naše Fanda jej hnala až za bránu. Druhý den naše sleena obdržela lístek, kterým se jí kladlo na vědomí, že její ženich s ní nechce nic míť s takovou je štěrkou, která má tak dobrého obhájce. Naše Fanda ale dostala za to své slíbené a pár rukávek od sleény, neb ji mohla uncačkat. Nuhněvej se, šotku, že jsem to na tebe vyzradila, po druhé to vyzerdím zase na Boz, a piš zase do Ž. H., ano? — Ku konci se chci též zmíniť o těch bohatých dámách, které bychom tak do naší besídky potřebovali. Dle mého náhledu ta dáma bohatá by sobě vzpomněla na chudě trpící, ta to zajisté neučiní. A snad aby se tak dále snižila a napsala dopis do besídky žen z lidu — a je. Myslím ale, že co boháče podnikne, to n to činí ne z lásky a tím méně z citu, ale pro pompu, by se jeho jméno vyslovovalo s respektem. Proto nejsem bohatá, abych mohla dát několik tisíc na oběti války. My ženy z lidu dáme, ale málo, tím více dá, nás plyne od srdce. Milé druzky, prosím jménem těch chudých, ob sadťte si u mne číslo — dvě čísla za 10 centů na pěknou thačku k vyzdobě lenochu kresla, jest háčkovaná, s 5 kulatými hvězdami z pomerančového silkolínu jest pěkná sama jsem ji dělala a proto, druzky, prosím kupte sobě číslo, neníť mně možno někdy jezdit. Jména a výhry budou kvitovány v Ž. H. a obnos odevzdán redakci. Děkuji vam předem, které mne po můžete moji práci usnadnit. Přeji vám vše dobré, zůstávám se vaše dopisovatelka.

Paní M. Nebudová, Denham, Minn., 12. května 1916. Vážená přítelky milé naší "Ženské Hlídky"! Jelikož mám právě chvilku času, musím si tedy mezi vás zahlemout. Paní Kálalové srdečně děkuji, že si neobtěžovala a v tak krátkém čase hezkých pár desek schmala. — Jedinou, drahá přítelkyně, nemohla jste moje jméno lépe vyradit, neboť najde se dosti lidí, kteří by mohli říci — to ona! Nebudová nejspíše vlec, aby se o ní hodně mluvilo, ačkoliv rozhodně tomu tak není, jedině se to pouze a jedině o lidskost, že lidi jeden druhému máme hleděti k spět, pokud nám jen možno jest neboť sebe menší pomoc jest si a vítanější od našich spoluobčanů. Zvláště v této pohnuté době v naší vzdálené. Tak bylo zkoušeno drahé obětmi, tam o naší pomoci potřebují. Proto pomozte každý, vím moc. V zdejším okolí více malých dětí jest již takto k dobru obrátila. Jak paní Kálalová píše, jest to skutečně svatá pravda; při první příležitosti se vždy více snadněji sejdou. Pakli ale se to opakuje vícekráte za sebou, to již bývá jenom je to tu všelikých omluv, těch výtaček. Přes to ale se vždy ještě těším, že vzdor všemu je přece velká většina lidí dobrého, lidí obětavého. Díky vám všem! Měla jsem již napsaný dopis, v němž jsem připomínala vázne naši Tetě, proč na nás tak zapomíná. A hle právě nyní jsem dopis její přečetla a shledávám, že zaměnění zaměstnaní to zavinilo. Hledte tedy, Teto, by se p. Šotrab blíže k vám přesídlil, a zajisté že potom budete mít více času ku psaní, neboť to mytí nádobí dost času vyžaduje a mnohdy za tu dobu dal by se napsat sáhodlouhý dopis. — Nu, a co paní L. Knotková z Ravenny; sázíte kytičky, nebo nasazujete na kuřátka? Milený vas dopis jsem obdržela, musíte ale laskavě odpustit, že ne odpisuji, neboť mnoho mého času vezme psaní pro modu. Jsme zdrsami a tak se s dítky jen v tom zapíře těšíme a mezi sebou hovoříme. Těší nás to ale velice, že hodné naše dětičky — všechny čtyři — a jejich silnější i slabší polovičky umí pěkně tou naší mateřštinou psáti. Jsem šťastna a zvláště, když jak slyším, jak v některé rodině jeden druhého trápí a ti mladší, jak zase časem své odiče v neúctě chovají. Ty si zdy se starouském říkamo: "O nic jsme šťastni v našich milujících dítkach!" — Přikládám do sáček do sbírky a slibují, že zase brzy mezi vás zavítám a to snad s něčím více. Nechť zdar všecky vás provází!

Čtená přítelkyně! Myslíte se v tomění, že by vás lid postrádal. V tání tak šlechetné není třeba o čtyřech zde je záhodlno, bychom vždycky upřímně a otevřeně pracovali, a za to není třeba se styděti. Národ trpí a tu jest třeba obnášet dle možnosti. Přijměte srdečný můj dík za postižení krajany. Zdraví vás,

Pořadatelka.

Pozorovatelka, Rice Lake, Wis., 11. května 1916. Čtená paní pořadatelko, nemějte mi za zlé, že se jako do té naší milé Hlídky od zvám. Dávno již bych byla ráda s dopisováním začala, jedno ale o domnívám, že nedovedu tak pěkně jako ti ostatní psaní, tedy nedělej jen čtu a při tom si myslím, že je nás takových, pohodlných přispívatelu více. No, jak i mnoze, nejsme vši hni stejného založení, obdarení. Přeci však nám vesměs jako větry, déšť, chladno i také 9. května krompy sadaly při velikém lijáku. Mezi tím je některý den tak krásný, že jest až milo, tak že bych rády po přeli se setím. Též se začínají pravovat zahrádky, kuratka se činím a proto my, farmerky, nemáme o práci nouzi, jen ale kdy bychom byly vždy dosti zdravé. Myslím, kdyby takové bylo více veselek, že bychom se již nejak pozdravily. Zvláště jako se odbývala 2. května v Saroně, Wis. v manželu Yechontovych, kde jsme se měli všichni dobře. A to též není ani třeba něco vypisovat, v těch dobrých lunených jídlech nebyl nedostatek, ale bylo vše, než dost a které paní Yechontová, jako výborná kuchařka, pro hosty připravila. Zvláštností zde byl svatební dort, jež z Idaho doveze pan Yechontovych darovány. Ba, nesmíme zde ani Tvrtenovo ženy Vám, by to tedy všeho dosti. Červené pole, bílé kolíčky, česká muzika, písně které každý tak rád zpívá. Paní Yechontové po její mnohé práce ještě nás nedá tanec, ale povalil a ze by jsme ten přáv, jako při kladné taneční v Uhnaze, v Ne brase. A tak všichni jsme se ta vili veselí a do rána, kdy mnozí ho loučili a hlubokému tonnání velice. Po svatebním veselí jsme se zase vrátili v nedělí a radosti ne zvykli, nastalo stříhání, sázení, ale zase jsme se měli jako na veselí, co nebo bylo opět všeho dost tobrých jídel a pití, což nejsem já sama zvědavá a zde také jsme se dost zvrtali. Všechno jsme si tedy ale se trochu pohlubu líc zase lazy opalovaly, což nám pan Yechontová prozíral a povídal: dosti se slečně Bessie Lincolnové, která s mých přání při navštěvě nějaké zábavě, tak se je veselku vydrží. Také mnoze nacvičí těsť, kdežto paní Yechontova tuhle mi tu na ucho kroutí kuřátka která se již právě vyta ovat kluboúa. Jen ať nebude hodí Lincolnová zatím s O maze! Nic nevěvá všemu a kdy by sebe tejc bylo musely jsme se zase rozhlížet a spěchat k domovu. Srdečné díky manželům jak Štefkovým, tak Yechontovým. A pakli jsem na něco zapomněla, tu ly mně odpustte, neboť nejsem žádná spisatelka. Jsme ale ještě tak rozveselená, tak jsem si myslela, že to s tímto dopisem zkusím. Srdečně vás všecky zdraví také jedna z přítomných. Též pozdrav na paní pořadatelku!

Čtená přítelkyně! Věřím vem že jste se měli dobře na tak slavné veselce. Mladému párku gratulují a budu se těšiti, že zase brzy přijdete do naší "Hlídky". Jen se neomlouvejte, neb píšete velice srozumitelně. Srdečně váz zdraví, Pořadatelka.

Josefa Jílková, Petersburg, Va., 11. května 1916. — Vážená paní pořadatelko a milé čtenářky Ženské Hlídky! Zdravím vás všecky srdečně. Před nedávnem byl v tomto čteném listě uveřejněn můj nepatrný dopis, který sotva za sluhoval povšimnutí. Bylo to jen několik slov, co se totiž týkalo předplatného a té sbírky. Když však čtená redakce vradila jej mezi dopisy a paní pořadatelka mě ku další návštěvě "Ž. H." zve, tedy používám její laskavosti a přicházím. Předně, abych vyrovnala dluh, neb mě došly ty knížky páně Benešovy; 2.) já však jsem poslala 28 centů jen na jednu. A tu jest mou povinností zaplatit i tu druhou. Myslím, že se někdo najde, komu bych ji mohla odprodat. Milé čtenářky, která jste je ště tu knížku nečetla, objednejte si ji a čtěte. Doufám, že není a no jednoho člověka tak zatvrzelého, aby při čtení takových hroznych zpráv trpké slzy neronil. Co jsem se už naplakala a přece beru knihu tu opět do ruky a čtu znova. Ach, to jsou útrapy těch nebohých lidí tam a toho vojska! A nejvíce trpí ti naši chudáci kteří nejsou v tom válečném ohni, tak se trápí zas pro ty, kteří tam jsou. Mám tam též blízké příbuzné, již mají své 2 syny v té válečné vřavě a na které s bolestným srdcem vzpomínám. Poslední dopis od nich mě došel 1. června 1915 a od té doby nevím o nich ničeho. Již tenkráte to šlo skrze "cenzurovy" ruce. Mezi jiným psala mně má milá sestřenka (těch hochů matkaz: Válka trvá dále a není dosud naděje, že by brzy přestala. Upíráme toužebné zraky k Americe, by o mír pracovala. — To už je přes rok, neb to psala 24. dubna 1915, a ta válka, ta hrozná ukrutná válka, trvá dále, a není ani z dohledu jejího konce. Kdy a jak se to skončí, to jest otázka všeobecná, na kterou není ale žádné odpovědi. Obávám se, aby to jen pro nás národ špatně neskončilo! Kéž bych se ještě dočkala té radosti, aby se slunce míru a svobody nad naší drahou českou vlastí zaskvělo! Na zdar!

Přiloženě naleznete dalších 10c pro sbírku v "Ž. H."

Čtená přítelkyně! Knížka první zaslaná někde se zřídila a dostavše od vás dopis, že jste dosud neobdržela onu zaslanou, tedy v domnění, že se ztratila, zaslala jsem druhou. Přijměte vřelý dík za příspěvek, jakož i za dopis a žádané kolky zasílám. Přijměte srdečný můj pozdrav a budu se těšiti na brzkou shledanou, ale spor v "Hlídce!"

Oprava. — V dopise "Dědy" z Burlingtonu, Colo., nemilým nedopatřením místo se mylně vysázelo "Dle obrázku všechno zlo v podobě hada, které se plazí mezi lidskou spo lečností, může způsobat — správně mělo státi: petrklí jenoť zena, matka uvědomělá." Na upozornění pana "Dědy" mileradi tuto osudnou mýlku napravujeme a omlouváme se, přičemž opravu vez mou na vědomí a pí. pana "Dědy" se ujistíti a v příštím svém dopise opravě bude pokračovati.

Josie D. Florianová, Lucas, Kans. Vzácná paní pořadatelko a milé čtenářky. Dnes dovolujte sobě mezi Vás i tím dámy pozvat na chvilenku a prosím, račte pozorovatelkou uvažovaný dopis, který mi byl zaslán, ještě jednou přečíst. Milé druzky, na můj poslední dopis, ve kterém jsem si dovolila podati ně jaké rady a poradu, jak nejlepe bez všech pomůcek, zdraví laskavé čtenářky do chovati pacet dí tek — přihlásila se mi jen pra vá spousta fazatelek. Mile fazatelky, s radostí vykonám vám vše, ale prosím, bysto laskavě psaly zpatečení adresu zřetelně, neb mno hé dopisy nebudu moci ani zcela vůbec přečíst pro nezřetelnost adresy. Dnes vám mile dvou dam i to ho tajemství a jsou ubé zdej ná a dávám jim plnou víru i mou patentu na obmezení dítek. Milé druzky, v naší dědině, která úzce splývá s velkým městem, v němž se nedaly by jak průmysl, tak i obchody, jakož i hospodářství v nejlepším rozkvětu a tu mi ani nutno připomínati, že sobě tamní občané v dobrých poměrech stáli. Počet dítek ale co nejvíce obmezovali. A tak v tamních rodinách měli mladí lidé, tedy ty mladé paničky 1—2 nejvíce 3, ale těch bylo velmi málo, co měly tři, nejvíc měly 2 atd. Nikdo nechtěl dítek více, říkaje, že jest jich dosti pro zlost i radost. Nu a zde jest vidno, že krajanky byly ve směs ženy pokrokové a uvědomělé, taktéž i jich manželé a vidíte, mile družky — dnes nemusí hledět na hony hladovících dítek ta žena vědomá — neb jí puká zajisté srdce, hledíc na 1—2 dítky strádající ne-li? Milé družky, podjala jsem se úkolu pomocnou ruku podati ženám chudým, za dobrou mou vůli ale i snad trošku pomluvy odnesu — buď si ale — neb jsem dostala posilu v dopisech starších dam a myslím vzdělaných a tak lehce nějaký ten šťulec po nesu v přesvědčení, že snaha má jest pomoci nezištně. Některé ta zatelky přikládají známku na odpověď, některé nikoli a přec na každý dopis odpovím, neb cítím s vámi, milé družky a dojímají mě velice vaše dopisy, ač nejsem milovnicí plných frází — neb z mnoha dopisů dýše upřímnost a láska. Jen se tažte, milé a já vám všem, jak čas můj dovolí, který bývá časem dosti přesně odměřen, vám odpovím, neb můj náhled jest ten, že chudá žena není sto sobě spolek vydržovati a proč ež jednám na vlastní pěst bez prostřednictví. Milé druzky, též mně jistá dáma psala, že hledala v knihách to a to. Však říkají, že babičky znají pověsti skutečně důvěry hodné. Babička uvědomělá je poklad. Ať žijí naše babičky k prospěchu nás mladších. Milé družky, prosím, sdělte mně laskavě, která víte, proč jsou husí vejce vesměs čistá, neb jsem měla ze 28 jen 4 oplozená vejce; aneb která chováte toulouské husy a mně prodala násadu vajec, za zprávu předem děkuji. Nyní vám přeji všeho dobra všem a paní pořadatelce svatou trpělivost neb myslím, že mou mazanici ani nepřečte, ale já mám teď patent na polepšení, tedy na shledanou.

Modní svět.

1694—Sukně pro dámy. — Střih v 7 velikostech: 22, 24, 26, 28, 30 a 34 palce míry v pásu. Velkost na 24 palce vyžaduje 3¼ yardu 44 palcové látky. Sukně při dolením okraji měří asi 3 a jednu třetinu yardu.

1710—Zástera pro děvčátka. — Střih v pěti velikostech: 2, 4, 6 8 a 10 roků. Jest zapotřebí 2¼ yardu šupkové látky na velikost 6 let.

1720—Šaty pro dámy. — Střih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palce míry přes prsa. Velkost 38 palců vyžaduje 6 yardů 44 palcové látky. Sukně při dolením okraji měří asi 3 a jednu třetinu yardu.

1716—Kimono pro dámy. — Střih v 4 velikostech: Malá, střední a velká. Jest zapotřebí 5⅞ yardu 36 palcové látky na prostřední velikost.

ASK FOR AND GET
SKINNER'S
THE HIGHEST QUALITY
MACARONI
32 PAGE RECIPE BOOK FREE
SKINNER MFG. CO., OMAHA, U.S.A.
LARGEST MACARONI FACTORY IN AMERICA